

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne štev. 1 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din. 40.—

Polletna naročnina 20.—

Četrtna naročnina 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica štev. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravištvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Vsem strokovnim organizacijam v pojasnilo.

Podpisana Osrednja Zveza prejema v zadnjem času od mnogih strokovnih organizacij vprašanja, iz kakšnih razlogov se še do sedaj niso sezvali manifestačni shodi državnih nameščencev, ki jih je zaključila meseca aprila t. l. glavna skupščina Glavnega Saveza v Ljubljani in kakšne korake je Glavni Savez do danes podvzel v prilog državnim nameščencem. Na vsa ta vprašanja odgovarja podpisana Osrednja Zveza to-le:

Razlogi, ki so zahtevali preložitve omenjenih shodov od 30. avgusta t. l. na poznejšo primernejšo dobo, so bili objavljeni svoječasno v vseh slovenskih dnevnikih. Glavni odbor Osrednje Zveze je brezpogojno zahteval že dne 9. in ponovno zopet dne 29. septembra t. l., naj Glavni Savez zanesljivo še tekom meseca oktobra t. l. razpošlje vsem pokrajinskim zvezam po inicijativi naše Osrednje Zveze navodila za prireditev teh manifestacij. **Na žalost moramo ugotoviti, da so vsi apeli na Glavni Savez ostali do danes brez vsakega odziva** in da podpisane Osrednje Zveze glede eventualnih poznejših neuspehov ne zadene nobena krivda. Glavni zbor delegatov bo 25. oktobra t. l. sklepal o nadaljnjih korakih.

Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani,

dne 19. oktobra 1925.

Maks Lilleg, s. r., predsednik.

Joža Bekš, s. r., tajnik.

Dr. Fran Stegenšek:

Zbornice drž. uslužbencev.

(Konec.)

Zgrešeno bi bilo, ako bi hotel kdo misliti, da je ideja o zbornicah državnih nameščencev nekak nov evangelij, ki bi, ako se uzakoni, prinesel že sam po sebi spas. Kakor so vsi predpisi le toliko vredni, kolikor in kako se izvršujejo, tako velja to tudi zlasti za ta predmet. In kakor so sploh vse človeške institucije le toliko vredne, kolikor so vredni ljudje, ki jih predstavljajo in vodijo ali pri njih sodelujejo, bo pač v interesu stvari, da bodo tudi posamezne strokovne in stanovske organizacije pošiljale v zbornice le **najbolje izmed svojih dobrih.**

Ne redkokrat beremo: Naša država je **agrarna**; državnim uslužbencem se v njej ne bo še tako kmalu dobro godilo. Ali je kaj resnice na tem? Je in ni. Mentaliteta, ki zatruje to, je usmerjena na vsakokratno vlado ter zahteva in pričakuje samo od nje eventualno izboljšanje položaja. Kdo pa je vlada? Predstaviteljica vsakokratne parlamentarne večine in obenem nositeljica državne moči. Kdo pa je parlament? Skupina predstavitev volilcev. In kdo so volilci? Po pretežni večini poljedelci, to se pravi ročni delavci. In kdo smo mi državni nameščenci? Po pretežni večini duševni delavci, ki pa nas je kot delojemalcev neprimerno manj kakor naših delodajalcev — ročnih delavcev (kar je povsem naravno). V tem oziru pač ne bo treba hoditi daleč po dokaze. Volilni komisariji pri volilnih skrinjicah nam jih povedo, rekoč: Približno

80% pesti, v katere smo stiskali volilne kroglice, je bilo posutih s trdimi žulji. Iz teh žuljev pa govori filozofija pljugov, bran, kos itd., ona filozofija, ki — žalibog — ne more in v resnici tudi ne ceni v zadostni meri druge filozofije, ki govori iz naših peres, ker je ne pozna dovolj, ampak ki le prerada inspirira površno misel: A! je vam državnim uslužbencem kaj krivice? Vam se ni treba bati vremenskih neizdatov in slabih letin! Kje so vidni znaki in uspehi vašega dela?

Bilo bi napačno, zapirati si oči pred to realno resnico. Vsi ljudje le preradi sodijo zgolj po zunanjih znakih, to je samo po tem, kar sami vidijo. In tam na polju vidimo produktivno delo. Našega dela, zlasti še dolgotrajnih priprav nani, pa po večini ne vidijo in ne cenijo v oni meri, kakor bi duševno delo to zaslužilo, in zato tudi niso posebno pri volji, da bi ga honorirali primerno. In če se vpraša: Ali je to prav? Večina v državi pravi, da je. Večina ima pa tudi moč, torej ima tudi »prav«.

V tej resnici temelji nesimpatičnost, katere so deležne uradniške zadeve v pretežno agrarnih državah, obenem pa tudi spoznanje, da nima nobenega pravega pomena, da bi se državno uslužbenstvo zanašalo samo na vsakokratno vlado in da bi brez svojega sodelovanja le čakalo, kdaj bo prihodnji prvi prišel večjo plačo in sploh kako izboljšanje, ne da bi v ta namen tudi samo kaj **podvzelo** in žrtvovalo.

Kaj sledi? Pravilno razumevana **zakonita samopomoč**. In čim prej in čim globlje pro- dre to prepričanje med široke sloje državnega

nameščenstva, tim prej postane neresnica zgoraj citirana trditev.

Če se pa mišljenje ne preusmeri na samopomoč, pojde železna logika vsakdanjega življenja mimo nas in preko nas.

In kako se državno nameščenstvo samo briga sedaj za izboljšanje svojega položaja? To se pravi: Ali sploh kaj dela in kako dela? Če se na kakem shodu ali sestanku med štirimi stenami nekoliko poropoe o slabih razmerah ter se potem »na brzu ruku« sestavi kaka resolucija na »merodajne«, potem pa se na dolgo dobo vse pogrezne v spanje pravič- nih; ali je to že delo? Ne, to ni delo, ono drobno delo, ki zahteva celega človeka, to je čas, neprestan trud, dobro voljo in sposobnost, vse duševne in telesne sile. O sedanjih brigi državnega nameščenstva samega za se je težko reči, da bi zaslužilo ime delo. Vse se vrši le en passant. To ni pravo delo, ampak to je k večjemu koketiranje z delom. Ni pa to delo, o katerem bi se lahko reklo: Teče voda teče čez turbine in jih žene noč in dan.

Ni bil moj namen, podati o predmetu kaj popolnega, ampak samo poskusiti sem hotel postaviti vprašanje, ali ne manjka med nami organ, ki bi moral po svoji službeni dolžnosti pod kontrolo državnega uslužbenstva samega stalno se brigati za njegov blagor. Nadalje pa je bilo tudi pretežno izogniti se ugotovitvi, da se državnemu uslužbenstvu ne bo mnogo bolje godilo, dokler ne bo ta organ ustvarjen. Pri tem vsem ne igra ravno poslednje vloge vprašanje ekonomske porazdelitve z daljšo predizobrazbo, pridobljenih duševnih energij, to je socialno vprašanje poklicev duševnih delavcev (statistika javnih služb)!, to je

dar pa davčne oblasti ne odnehajo in zahtevajo, da toži vsaka zadruga zase.

V orientacijo zadrugam, katere še morada pritiska davčni vijak in v informacijo vsem, ki se zanimajo za naše zadruge, priobčujemo v celoti razsodbo upravnega sodišča v Celju v zadevi tožbe nabavljalne zadruge v Ljubljani proti tukajšnji delegaciji min. financ glede plačila davka na poslovni promet. Razsodba z dne 30. sept. 1925 se glasi:

Upravno sodišče za Slovenijo s Prekmurjem v Celju, F 56/25 5.

V imenu Njegovega Veličanstva kralja!

Upravno sodišče je pod predsedstvom predsednika upravnega sodišča dr. Ivana Vrtačnika v prisotnosti upravnih sodnikov dr. Ljudevita Brence, dr. Henrika Steska, dalje zapisničarja Ivana Gračnar na tožbo nabavljalne zadruge drž. nameščencev v Ljubljani zoper odločbo delegacije ministrstva financ v Ljubljani z dne 23. VI. 1925, št. I B 2670 glede davka na poslovni promet brez javnega naroka, katerega sta se stranki odrekli na podstavi pribavljenih upravnih spisov in po vpogledu v pismene izjave toženega upravnega oblasti t. j. Delegacije ministrstva financ v Ljubljani na nejavni seji razsodilo tako-le:

Tožbi se ugodi in izpodbijani upravni akt zaradi nezakonitosti razveljavi.

Razlogi:

Davčna administracija v Ljubljani je predpisala s plačilnim nalogom z dne 24. maja 1925, št. 3192/25—IV nabavljalni zadrugi državnih nameščencev v Ljubljani davek na poslovni promet za II., III. in IV. četrtletja 1923, za celo leto 1924 ter za prvo četrtletje 1925 v skupnem znesku 185.000 Din. Priziv proti navedenemu plačilnemu nalogu je delegacija ministrstva financ zavrnila z odločbo z dne 23. jul. 1925, št. I B 2670 iz sledečih razlogov:

1. Člen 78. zakona o nabav. zadrugah drž. nameščencev, ki oprošča te zadruge davkov in pribitkov, je razumevati tako, da so oproščene samo onih davčnih vrst, ki so obstojale, ko je omenjeni zakon stopil v veljavo; kajti zakonodajalec je zamogel misliti le na tedaj obstoječe davke, ne pa na davek na poslovni promet, ki je povsem nova oblika davka, ki popreje še ni obstojala, ampak jo je ustvaril šele poznejši zakon o davku na poslovni promet. Ker tedaj člen 78. uredbe o nabavljalnih zadrugah ne vsebuje tudi prostosti od kasnejšega prometnega davka, te prostosti naravno zakon o davku na poslovni promet ni mogel odvzeti, oziroma ta kasnejši zakon ni mogel v tem oziru derogirati prejšnjo uredbo o nab. zadrugah. Zadržna uredba pa vzlic temu, da je bila v zakonodajnem odboru kasneje zglasovana, ni napram zakonu o davku na poslovni promet lex posterior, ker se zakon o nabavljalnih zadrugah v smislu čl. 80 ustave ni posebej publiciral.

2. Zakon tudi ne navaja v čl. 8, kjer so navedene oprostitve, nabavljalnih zadrug.

3. Davek na poslovni promet je po svojem ekonomskem pomenu in načinu odplačevanja posebna vrsta posrednih davkov. Plačajo naj ga one osebe, katerim je namenjen, ne pa zadruge, ki ga iz administrativno tehničnih razlogov samo odpremljajo.

Odlok o zavrnitvi priziva je bil tožiteljici vročen dne 6. jul. 1925, tožba na upravno sodišče pa vložena dne 24. jul. 1925, tedaj pravčasno.

V tožbi izvaja nabavljalna zadruga v bistvu sledeče:

Nabavljalna zadruga drž. nameščencev je ustanovljena prisilnim potom na podlagi zakonjene uredbe z dne 5. decembra 1920, Sl. Nov. št. 292. Člen 78. cit. zakona oprošča zadruge poreza i svih prireza za rad, kapital i prihod. Pod to določbo spadajo po tendenci zakonodajalca vsi ob konceptiji zakona obstoječi in vsi bodoči davki, katerim je posreden ali neposreden predmet prihod iz rada in kapitala, torej tudi davek na poslovni promet. To sledi iz splošnega izraza »porez«, dočim ima besedilo »i svih prireza za rad, kapital i prihod« samo namen eksemplativnega naštevanja. Beseda rad se pravilno tolmači na ta način, da vsebuje tudi davek na poslovni promet, ker je rad in prihod pri zadrugah eno in isto. Ako bi zakonodajalec hotel opro-

stiti zadruge samo obstoječih davkov, pa tega ni že ob konceptiji uredbe o nabavljalnih zadrugah navedel jasno in precizno, je imel pozneje štirikrat ugodno priliko, da bi bil to storil in sicer prvokrat ob konceptiji uredbe o davku na poslovni promet, drugič ob uzakonjenju te uredbe v zakonodajnem odboru narodne skupščine z dne 27. decembra 1921, tretjič ob uzakonjenju uredbe o nabavljalnih zadrugah in četrtič ob publikaciji zakona o davku na poslovni promet. Zakonodajalec bi bil moral spremeniti ali uredbo o nabavljalnih zadrugah, ali pa dopolniti uredbo o davku na poslovni promet, katere uredbe so se vse paralelno obravnavale. Toliko je pa gotovo, da je davek na poslovni promet ob času uzakonjenja uredbe o nabavljalnih zadrugah že obstojal in je bil zakonodajalcu znan. Ker pa tega ni storil, je jasno, da takih sprememb in dopolnitev ni smatral potrebnim in jih namenoma ni hotel podvzeti, ker je imel ravno namen oprostiti nabavljalne zadruge vseh obstoječih in bodočih davkov za rad, kapital i prihod, torej tudi davka na poslovni promet. To dokazuje tudi dejstvo, da nakazuje finančno ministrstvo Savezu nabavljalnih zadrug 1% davek na državne nabavke, iz česar je očitna namera zakonodajalčeva, podpirati zadruge ne le s tem, da jih oprosti vseh davkov, ampak jih celo gmotno podpira. Tudi člen 80. zakona o nabavljalnih zadrugah, ki pravi, da uživajo zadruge vse one ugodnosti, ki jih imajo, ali bi jih dobila posamezna privilegirana podjetja, našeta v zakonu o podpiranju domače industrije kraljevine Srbije, govori za takšno interpretacijo. Zadruga ni zavezana davku na poslovni promet po zakonu o tem davku, ker ne vrši predmeta, kakor ga predvideva čl. 1 cit. zakona. Zadruga svojim članom nabavljenega blaga ne prodaja, ampak samo odstopa po cenah, ki jih določijo zadrugniki, kajti lastniki nabavljene blaga so zadrugniki, ne pa zadruga. Trditve delegacije, da je davek na poslovni promet posebna vrsta posrednih davkov, ne drži, ker smatra uredba in pravilnik o davku na poslovni promet, kakor tudi zakon o proračunskih dvanajstinah za april—julij 1925 davek na poslovni promet za neposreden davek in ker ta davek ne more za nabavljalne zadruge priti v poštev niti kot posredni, niti kot neposredni davek. Vprašanje, ali je zakon o davku na poslovni promet lex posterior, ne pride v poštev, ker ta zakon ne vsebuje kake uredbe o nabavljalnih zadrugah izrecno nasprotujoče določbe.

Upravno sodišče je tožbi ugodilo ter izpodbijani upravni akt zaradi nezakonitosti razveljavilo. (Dalje prih.)

Vabilo

na

izredni občni zbor

Nabavljalne zadruge državnih nameščencev v Ljubljani

ki bo v **ponedeljek, dne 16. novembra t. l. ob pol 20. uri v Mostnem domu v Ljubljani.**

DNEVNI RED:

1. Konstituiranje občnega zbora in
2. Poročilo o stanju zadrugne čevljarne.

Opomba. Ako bi občni zbor ob določenem času vsled nezadostnega števila navzočih zadrugnikov ne bil sklepčen, bo pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom nov občni zbor, ki bo sklepčen pri vsakem številu navzočih zadrugnikov (čl. 40 pravil).

Upravni odbor.

Vestnik.

Izplačilo penzij. Vsi upokojeanci poznajo križev pot, na katerega so se morali podati, preden so dosegli izplačilo svoje pokojnine. Glavni vzrok so bile komplicirane formalnosti, ki so v zvezi z izplačilom pokojnin. Poleg tega se je moralo čakati tudi zbog tega, ker je morala na definitivno odmero pokojnine pristati tudi Glavna kontrola. Tudi je najvišje računsko sodišče tako preobloženo s temi in onimi posli, da se soglašajoče odločbe niso vršile z ono ekspeditivnostjo, ki bi bila za to potrebna. Z zakasnitvijo izplačil so zašli nekateri v velike stiske in težave,

kar je zelo škodovalo tudi ugledu državne administracije. Temu nevzdržnemu stanju je odpomoglo finančno ministrstvo z odlokom DR br 30.700/25, ki mu je pritrdila tudi Glavna kontrola in ki nalaga vsem izplačilnim blagajnicam, da izplačujejo v prihodnje vse po pristojnih oblasteh definitivno regulirane pokojnine, ne da bi še čakale na potrditev Glavne kontrole. Ta odlok je izročen vsem ministrstvom. Sočasno se je pa tudi opozorilo vsa ministrstva, da predložijo zahtevke za akontacije samo v onih primerih, kadar so se pojavili dvomi o višini penzije, ki bi jo bilo treba odmeriti definitivno. — Ta odredba je že precej časa v veljavi; tudi smo jo že objavili. Ponavljamo jo vsled tega, ker čujemo, da čakajo nekateri že po več mesecev na težko prisluženo pokojnino.

Teoretični izpiti za II. in III. kategorijo po točki 1, čl. 245 uradniškega zakona. Pravilnik je razglašen v prilogi Služb. Nov. št. 232 z dne 10. oktobra 1925, s katerim dnem je tudi uveljavljen. Po čl. 3. se polagajo izpiti na vseh gimnazijah. Obseg izpitov in ostale formalnosti prinaša Ur. list.

Razsodba Državnega sveta. Rodbini umrlega aktivnega državnega uradnika gro penzija po novem zakonu. Č. Gl. piše: Glavna kontrola se je pritožila, ker je finančno ministrstvo naklonilo vdovi po umrlem P. Mišiću, bivš. inspektorju gen. direkcije direktnih davkov, penzijo oziroma vdovnino po novem uradniškem zakonu. Državni svet je pritožbo odbil iz sledečih razlogov: Po čl. 239 uradniškega zakona je predvideno, da dobe vsi uslužbeanci, ki so upokojeni po uživotvorenju novega zakona, in v dobi treh let (t. j. do 31. julija 1926), penzijo po dosedanjih zakonskih propisih. Ker je pa v tem konkretnem primeru, kot dokazano po spisih, umrl Mišić v službi, kot aktivno službeči uradnik — torej ni bil penzioniran, pač pa je nastopila vis maior — zato je treba smatrati, da ima soproga mrlega pravico do vdovnine ne samo po poslednji plači njenega pokojnega moža, ampak se ji mora prisoditi tudi procent po določenih novega uradniškega zakona. Ker zakon tozadevno ne pozna ekspresnih odredb, tedaj je treba določila čl. 239., kot sestavnega dela prehodnih določil uradniškega zakona tolmačiti v najožjem zmislu zakona, t. j.: določila tega člena veljajo samo za one uslužbenice, ki se penzionirajo v odrejenem roku, ne velja pa za one, ki umro v tem obdobju kot aktivno službeči. V vseh sličnih primerih je treba tolmačiti zakon uradništvu in njihovim rodbinam v dobro, tako v zmislu duha, »ratio legis«, kakor tudi po njegovem zakonodajalno-političnem cilju, »occasio legis«. (Iz te razsodbe sklepamo, da dobi penzijo po novem zakonu samo ona rodbina, katere družinski oče umre v zakonitem obdobju 3 let kot aktivni uradnik, rodbine v označenem obdobju penzioniranih in umrlih uslužbenecv pa ne.)

Rezervni častniki in bojovniki so imeli 15. septembra, kot ob sedemletnici prebitja solunske fronte na Kajmakčalanu, svojo »slavo« v prostorih Kazine. Ob tej priliki se je sklenila in odposlala naslednja resolucija: 1. Vsem rezervnim oficirjem brez razlike na njihovo privatno ali državno nameščenje naj se priznajo vsi prejemki, dokler vrše vojaško dolžnost, kakor aktivnim tova-

Državni in javni nameščenci si nabavljajo vsakovrstna oblačila, kakor obleke, zimnike, raglane, perilo etc. **najugodnejše pri tvrdki**

Drago Schwab, Ljubljana, Dvorni trg šte. 3

tudi proti odplačilu na mesečne obroke.

rišem. Prejemki se smatrajo v obliki dnevnic ali doklad. 2. Rezervnim oficirjem naj se prizna odškodnina za nabavo obleke in bojne opreme. 3. Izplačajo naj se jim vse pristojbine in vrnejo vsi potni stroški s kraja njihovega bivališča, tudi če se nahajajo v inozemstvu, kadar so pozvani na službovanje. 4. Rezervnim oficirjem, ki so privatni uradniki, naj se z zakonom zasigura konsekutivnost v službi v njihovem eventualnem napredovanju in finančnem pogledu za čas, dokler vrše službo v vojski, pa naj traja ta daljše ali krajše. 5. Glede pristojbin veljajo vse zahteve tudi za prošle vežbe. 6. Uprava pododbor se poziva, da povabi vse prizadete člane, naj napravijo svoje prošnje ali opise dejanj z zadnjih vežb rednim potom, in predlože prepis upravi pododbor, ki jih bo zbrala in zastopala kot komentar pri centralni upravi. 7. Članstvo naj pododbor informira o uspehih svoje akcije potom sestankov.

Dodatki za rezervne oficirje: »Jutro« piše: Ministrstvo vojske in mornarice je odredilo, da se dodatki za kurjavo in za slugo izplačujejo le onim rezervnim oficirjem, ki so vpoklicani na orožne vaje, katere trajajo več kakor dva meseca.

Zlata pariteta. Po naredbi ministrstva za trgovino in industrijo z dne 21. julija 1924 št. 8375/III. velja, ozir. je enak 1 zlat dinar — 15 dinarjev v papirju, 1 forin — 30 dinarjev in 1 zlata krona — 15 dinarjev v papirju.

Važno za stroko poreznikov. Po daljšem molku se je oglasilo Udruženje v Beogradu s pismom z dne 7. oktobra, iz katerega prinašamo najvažnejša poročila: Sarajevska resolucija je bila izročena. Ob tej priložnosti se je izjavilo z merodajnega mesta, da se davčna stroka ni nikdar zapostavljala in da se bodo z izpremembami zakona postopno odstranili vsi nedostaki, ki so v kvar stroki in uslužbencem. V novi projekt zakona »o ureditvi finansijske struke«, ki je pri njem sodeloval tudi predsednik udruženja, gosp. Kutunac, unešena so sledeča določila: Pri vseh finančnih upravljalih se bodo osnovali posebni davčni odseki. Davčni uradniki bodo vršili samo davčno službo »i biče pod direktnim nadzorom i administracijo generalne direktije neposr. poreza.« Vsi starejši davčni uradniki preidejo v višje položaje in omogočeno jim je celo — če bo osnutek sprejet —, da preidejo v I. kategorijo do 4. grupe. V prehodnih določilih je tudi odredeno, da se prevedo vsi uradniki, ki so uvrščeni kot arhivski (III. k.), takoj v drugo kategorijo brez vsakih nadaljnjih formal-

nosti. Že pa je unešena v finančni zakon za 1926/27 odredba, da se sprevedo vsi davčni uradniki, ki so dovršili IV. razred gimnazije in služijo že tri leta, v II. kategorijo, če napravijo izpit v obsegu programa davčne šole. (Sekcija je zaprosila pojasnila, kaj je z onimi, ki že imajo izpit.) Udruženje je interveniralo ob napredovanju posameznikov, toda ne s popolnim uspehom; kajti napredovali niso oni, ki so bili slabše ocenjeni. Glede izplačila razlike ni še doseženega ničesar, ker je to vprašanje »za sada odloženo te uprava ovo pitanje pokriče uvek sa upravom udruženja drž. činovnika.« Upravi se ni posrečilo, da bi prodrla s točko 1 sarajevske resolucije (novi davčni zakon naj se sprejme po predlogu resolucije). Novi projekt je izdelal g. Konjevš po sistemu prejšnjega vojvodinskega zakona in uprava Udruženja niti ni sodelovala. Nadalje trdi uprava, da je intervenirala tudi v vsakem individualnem primeru, če je bil zahtevek upravičen. Uprava je tudi posredovala glede ukinjenih dopustov. Odgovorilo se ji je, da so se morali ukiniti dopusti zato, ker je bil čas za iztirjevanje davkov silno važen. — Sekcija za Slovenijo prosi svoje člane, ki se obračajo nanjo s premnogimi pismi, naj vzamejo gornje sporočilo na znanje namesto pismenih odgovorov.

Davčni uradniki, ki so bili prevedeni v III. kategorijo, a nimajo še izpita, napraviti morajo izpit, ki je predpisan za davčne uradnike; od onih pa, ki so sprejeti po prevedbi kot arhivski uradniki, se zahteva samo izpit, ki je določen za arhivske uradnike. To je sicer naravno, a vendar tega marsikdo ne ve.

Zahvala. Udruženje poreskih činovnikov, sekcija Ljubljana je prejela sledeče pismo: Podpisana Marija J. se tem potom naslovu najvanejših zahvaljujem za velikodušno naklonjeno ji podporo ter za trud, ki ga je p. n. udruženje imelo z nabiranjem. Najgloblji zahvalo izraža tudi vsem gg. darovalcem in darovalkam, ki so ji s prispevki v toliki meri pomagali olajšati bedo in stisko, v katero je podpisana po nedolžnem zabredla. Marija J. — Sekcija hvali vsem darovalcem, da se je nabralo do sedaj 2738 Din. Imena uradov objavimo prihodnjik.

Za tiskovni sklad »Našega Glasa« so darovali: gosp. Josip Vanossi v Kamniku 50 Din, gg. Josip Drevenšek in Joško Simerl v Šoštanju, ter Drago Schmit v Trebnjem vsak po 5 Din. Iskrena hvala vsem! Uprava.

— TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ul. 44.

KOLESA
NAJBOLJŠA NUDI
J. GOREC
LJUBLJANA
PALAČA LJ. KRED. BNK

Originalne (prave) potrebščine za

„Opalograph“

Barvne trakove, ogljen-, indigo, povošeni papir podloge za stroje, kopirne zvitke, razmnoževalne barve, konceptna držala.

LUD. BARAGA, Ljubljana,
Selenburgova ulica Selenburgova ulica.

VAN KASTER
CACOA

Je vendar najboljši!

Kupujte pri tvrdkah
ki inserirajo v našem listu!

Perje in puh

C. J. HAMANN

— Ljubljana, Mestni trg 8. —

Najboljši
šivalni stroji in
kolesa edino le

Josipa Petelinca
znamka
Gritzner in Feniks
za rodbino, obrt
in industrijo
Ljubljana
blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vozenju brezplačen. Večletna garancija
Delavnica za popravila.

Na veliko Telefon 913 Na malo

Pri J. Trpinu

v Mariboru na

Glavnem trgu št. 17

se najlažje kupi perilo, obleke,
dežnike itd. **ker je res prav**
poceni.

Tovariši!

Priporoča se Vam trgovina s papirjem,
pisarniški in šolski potrebščini

K. Tilla nasl. A. Gruber

Ljubljana, Kongresni trg št. 8.

Prvovrstno blago in zmerne cene

Ivan Gajšek
papirna trgovina

LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 2

pisarniške potrebščine, papir, fini pisarni papir, notezi, umetniške razglednice.
Fino blago — nizke cene. Edino založništvo „Jugoslovanskega poslovnega koledarja“.

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

Priporoča se za nakup vseh
pisarniških in šolskih potrebščin
tvrdka

M. Tičar, Ljubljana.

Za nakup vsakovrstne **kuhinjske**
posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga
se priporoča firma

Schneider & Verovšek

Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Nabavljalna zadruga državnih
nameštencev v Ljubljani

Najcenejši nakup banaške moke, sladkorja, kave, olja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, južnega sadja, dišav ter vseh vrst specerijskega in kolonijalnega blaga.

Vedno
najnižje
cene!

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameštencev in upokojujencev za Slovenijo v Ljubljani.
Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.